

تأثیر یک دوره تمرین ترکیبی مقاومتی و هوازی بر غلظت اندوتلین-۱ و فشار خون زنان

سالمند

احمد قاسمیان^{۱*}، محسن نالی^۲

خلاصه

مقدمه: اندوتلین-۱ که به وسیله سلول‌های اندوتلیال عروقی ترشح می‌شود، به عنوان قوی‌ترین تنگ کننده عروقی شناخته شده است. هدف این تحقیق مطالعه تأثیر یک دوره تمرینات ترکیبی بر غلظت اندوتلین-۱ پلاسما و رابطه آن با فشار خون زنان سالمند بود.

روش: در این پژوهش ۲۰ زن یائسه (با میانگین سن $67/47 \pm 5/92$ سال، قد $152/92 \pm 7/52$ سانتی‌متر، وزن $65/83 \pm 11/83$ کیلوگرم، $BMI = 28/47 \pm 4/98$ ، درصد چربی $18/61 \pm 3/57$ و $WHR = 0/929 \pm 0/045$) به صورت هدفمند انتخاب و به صورت تصادفی به دو گروه ۱۰ نفره کنترل و تجربی تقسیم شدند. گروه تجربی هشت هفته تمرین ترکیبی به صورت سه روز در هفته در دو نوبت تمرین مقاومتی با شدت ۴۰ تا ۶۵ درصد یک تکرار بیشینه و با اضافه بار ۵ درصد بعد از هر ۶ جلسه و تمرین هوازی با شدت ۶۰ تا ۷۰ درصد حداکثر ضربان قلب را انجام دادند. قبل و بعد از ۸ هفته تمرین، سطح استراحتی غلظت اندوتلین-۱، فشار خون سیستولیک و دیاستولیک اندازه‌گیری و ثبت شد. برای بررسی تغییرات درون گروهی از آزمون t همبسته و تفاوت‌های بین گروهی از آزمون t مستقل و برای بررسی رابطه بین غلظت اندوتلین و فشارخون از ضریب همبستگی پیرسون استفاده شد. سطح معنی‌داری کمتر از ۰/۰۵ در نظر گرفته شد.

یافته‌ها: نتایج این تحقیق نشان داد ۸ هفته تمرین ترکیبی تأثیر معنی‌داری بر کاهش غلظت اندوتلین-۱ پلاسمای زنان سالمند دارد ($p = 0/003$)؛ همچنین، ۸ هفته تمرین ترکیبی تأثیر معنی‌داری بر کاهش فشارخون سیستولیک ($p = 0/002$) و دیاستولیک ($p = 0/000$) زنان سالمند داشت و بین غلظت اندوتلین-۱ و فشار خون سیستولیک همبستگی مستقیمی وجود داشت ($r = 0/601$). اما، بین غلظت اندوتلین-۱ و فشار خون دیاستولیک همبستگی مشاهده نشد ($r = 0/352$).

نتیجه‌گیری: با توجه به کاهش غلظت اندوتلین-۱ پلاسما و کاهش فشار خون سیستولیک و دیاستولیک بر اثر تمرین ترکیبی و با توجه به ارتباط بین غلظت اندوتلین-۱ با فشار خون سیستولیک، به نظر می‌رسد یک دوره تمرین ترکیبی با این شدت و حجم می‌تواند در کاهش غلظت اندوتلین-۱ پلاسما به عنوان یک عامل خطر ایجاد پرفشاری خون و در نتیجه کاهش فشار خون سیستولیک و دیاستولیک در زنان سالمند مؤثر باشد.

واژگان کلیدی: اندوتلین-۱، فشار خون، زنان سالمند، تمرین ترکیبی

۱- کارشناس ارشد فیزیولوژی ورزشی ۲- استادیار فیزیولوژی ورزشی، بخش تربیت بدنی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه شیراز

* نویسنده مسؤل، آدرس پست الکترونیک: Ahmadqasemian@gmail.com

دریافت مقاله: ۱۳۹۱/۴/۱۳ دریافت مقاله اصلاح شده: ۱۳۹۱/۱۲/۹ پذیرش مقاله: ۱۳۹۲/۱/۲۸

مقدمه

سالمندی بیماری نیست بلکه یک فرایند زیست شناختی است که با تغییرات و مشکلاتی در بدن انسان همراه است. از جمله مهمترین آنها بیماری‌های قلبی-عروقی و در راس آنها پر فشاری خون و مشکلات عروق کرونری می‌باشد که ممکن است بر کیفیت زندگی فرد اثر بگذارد. بر اساس گزارش مرکز آمار ایران جمعیت سالمندان کشور در سال ۱۳۷۰ برابر ۵/۸ درصد و در سال ۱۳۷۵ برابر ۶/۶ درصد و در سال ۱۳۸۵ برابر ۷/۵ درصد جمعیت کشور بوده است و پیش بینی می‌شود که این آمار در سال ۱۴۰۵ به ۹ درصد جمعیت کشور برسد (۱).

به طور کلی مشخص شده است عملکرد نامناسب سلول‌های اندوتلیال نه تنها مشخصه بیماری‌هایی از قبیل فشار خون بالا، کلسترول بالا و آترواسکلروز است، بلکه با افزایش سن نیز در ارتباط می‌باشد. سالمندی باعث اختلال عملکرد اندوتلیال آئورت و کاهش مقاومت عروق (Vascular resistance) می‌شود. تغییر در عملکرد اندوتلیال همراه با پیری ممکن است باعث مشکلات مهم بالینی از جمله بیماری‌های قلبی-عروقی شود. سلول‌های اندوتلیال عروقی نقش مهمی در تنظیم فعالیت‌های عروقی از طریق تولید مواد فعال کننده عروق، مانند اندوتلین-۱ و نیتریک اکساید بر عهده دارند (۲).

اندوتلین (Endothelin) که در سال ۱۹۸۵ توسط یاناگیزاوا (Yana gi za va) و ماساکای (Masa kay) کشف گردیده است، عامل منقبض کننده عروقی است که از اندوتلیوم آزاد می‌گردد و محل اصلی ساخت آن بیشتر سلول‌های اندوتلیال است. انواع اندوتلین شامل نوع ۱، ۲ و ۳ می‌باشد که همگی دارای ۲۱ اسید آمینه بوده و فقط در چند نوع اسید آمینه، با هم اختلاف دارند که در میان آنها اندوتلین-۱ نسبت به بقیه از غلظت بالاتری برخوردار است. اندوتلین-۱ قوی‌ترین تنگ کننده عروقی شناخته شده می‌باشد و اثر انقباضی آن ده برابر بیشتر از آنژیوتانسین-۲، وازوپرسین و نوروپیتید Y می‌باشد که این ماده به واسطه دو گیرنده A و B که در غشای سلولی قرار دارند اعمال اثر می‌کند (۲). از طرف

دیگر، اندوتلین-۱ در ایجاد و پیشرفت آترواسکلروز دخالت دارد. در عروق آترواسکلروتیک تغییرات مشخص و بارز سلولی با اختلال در روند انتقال یون‌های کلسیم همراه است. با وجود پیشرفت‌های قابل توجه در علوم پزشکی، هنوز آترواسکلروز یکی از علل اصلی بیماری‌های قلبی-عروقی محسوب می‌شود. این بیماری یک فرایند عروقی پیشرونده با منشاء ساب اندوتلیال است که در اثر عوامل مختلف از جمله رژیم پر چرب شروع و به تدریج به صورت پلاک‌های آترواسکلروزی تظاهر پیدا می‌کند که عوارض متعددی از جمله انواع بیماری‌های قلبی-عروقی را به دنبال خواهد داشت. افزایش غلظت اندوتلین-۱ به عنوان یکی از عوامل مهم در ایجاد و پیشرفت آترواسکلروز مطرح می‌باشد (۳).

از طرف دیگر، مشخص شده است فعالیت بدنی و ورزش باعث افزایش گیرنده‌های اندوتلینی B در عضلات صاف می‌شود که این نوع گیرنده به انقباض برونش منجر می‌شود. همچنین، گیرنده B اندوتلین سلول‌های اندوتلیال از طریق افزایش میزان نیتریک اکساید به اتساع عروق منجر می‌شود. گیرنده‌های ETA بیشتر در قلب و عضلات صاف عروق وجود دارند، در حالی که گیرنده‌های ETB توزیع بیشتری دارند و عمدتاً در کلیه، رحم، سیستم عصبی مرکزی و سلول‌های اندوتلیال عروق یافت می‌شوند. ETA واسطه اصلی انقباض عروقی به وسیله اندوتلین است. در حالی که تحریک گیرنده‌های ETB موجب تولید نیتریک اکسید می‌شود (۴). اندوتلین-۱ علاوه بر پلاسمای در ریه طبیعی نیز وجود دارد و به طور عمده در اندوتلیوم عروق ریوی و سلول‌های عضله صاف عروقی و اپیتلیوم مجاری هوایی ترشح می‌شود (۲).

از آنجائیکه در تولید اندوتلین-۱ عوامل مختلف "رئولوژیک" خون و عوامل عصبی-هورمونی (مانند آنژیو تانسین ۲، آرژنین وازوپرسین) نقش دارند و عوامل نامبرده نیز تحت تأثیر ورزش می‌توانند تغییر یابند و با توجه به اینکه بیان گیرنده‌های نوع B اندوتلیال نیز طی ورزش افزایش می‌یابد بنابراین، انتظار می‌رود آثار گشاد کنندگی عروقی اندوتلین-۱ از طریق افزایش گیرنده‌های نوع B به کاهش

کاهش غلظت اندوتلین_۱ می‌شود (۹). در تحقیق دیگری بر روی ۱۳ مرد جوان و ۱۵ مرد سالمند، غلظت اندوتلین_۱ پلاسما با افزایش سن افزایش یافت ولی با ورزش هوازی کاهش پیدا کرد (۱۰). در پژوهشی بر روی مردان چاق، دیده شد که کاهش وزن ناشی از هرگونه فعالیت بدنی می‌تواند غلظت اندوتلین_۱ را کاهش دهد (۱۱). همچنین، در یک تحقیق مروری، آثار ورزش و فعالیت بدنی بر عملکرد سلول‌های اندوتلیال (سلول‌های ترشح کننده اندوتلین_۱) بررسی شده و در نهایت گزارش شده که فعالیت ورزشی آثار مطلوبی بر کاهش و تنظیم عملکرد این سلول‌ها دارد (۱۲). از طرف دیگر، نتایج برخی پژوهش‌ها متفاوت می‌باشد. نتایج به دست آمده از مطالعه احمدی اصل و همکاران (۲۰۰۸) در موش‌های صحرایی نر نشان دهنده اثر ورزش هوازی بر افزایش میزان بیان mRNA اندوتلین_۱ در ریه بود (۱). در مطالعه‌ای در مورد اثرات تمرینات مقاومتی کوتاه مدت پا بر عملکرد شریانی در مردان مسن، سختی عروق با تمرینات مقاومتی تغییری نشان نداد. تراکم اسید نیتریک پلاسما (NO) به عنوان ماده پایدار نهایی (نیترات. نیتریت) پس از تمرینات مقاومتی افزایش یافت و هیچ تغییری در غلظت پلاسمایی اندوتلین_۱ دیده نشد (۶). در بیماران دچار پوکی استخوان و افراد سالم، تفاوت معنی‌داری در سطوح اندوتلین_۱ پلاسما در بین گروه‌های ورزش و کنترل مشاهده نشد (۱۳).

با توجه به اینکه افراد سالمند بیشترین میزان ابتلا به فشار خون را دارا هستند و همچنین در بین سالمندان، بانوان سالمند به دلیل مشکلات یائسگی و عدم ترشح استروژن و کم تحرک بودن بسیار بیشتر از مردان سالمند دچار مشکلات تنفسی و مشکلات ناشی از فشار خون می‌شوند (۱۴)، بنابراین، مطالعه این افراد از اهمیت قابل توجهی برخوردار است. با توجه به موارد ذکر شده، تأثیر اندوتلین بر بهبود مشکلات تنفسی و پرفشاری خون، اهمیت وجود اندوتلین_۱ در سلامتی قلب و ریه‌ها و نیز تأثیر احتمالی ورزش بر غلظت اندوتلین_۱ و همچنین با توجه به تحقیقات محدود در زمینه تأثیر بلند مدت تمرین

فشار خون سیستولیک و دیاستولیک و همچنین به افزایش جریان خون ریوی و افزایش ظرفیت تنفسی کمک کند. اندوتلین_۱ باعث القای گشاد شدگی عروق از طریق گیرنده اندوتلین B سلول اندوتلیال به واسطه تولید مواد گشاد کننده مشتق از اندوتلیوم مثل نیتریک اکساید (NO) می‌شود که احتمالاً به واسطه خنثی نمودن فیزیولوژیک عملکرد منقبض کننده عروقی گیرنده اندوتلین A می‌باشد (۳). نشان داده شده است سه ماه ورزش میزان بیان ژن اندوتلین_۱ -در ریه را افزایش می‌دهد و این تغییرات می‌تواند آثار مثبت بر جریان خون ریوی داشته باشد (۱).

افزایش سن و پرفشاری خون دو عامل خطرناک اصلی برای بیماری‌های قلبی-عروقی است. بیشتر عوارض قلبی-عروقی هم با سن و هم با پرفشاری خون همراه است و باعث عدم کارایی اندوتلیال و به طور خاص عدم کنترل وازوموتور می‌شود. ورزش منظم هوازی با کاهش شیوع بیماری‌های قلبی-عروقی همراه است (۵). یکی از واکنش‌های احتمالی به هر نوع ورزش منظم هوازی، کاهش خطر بیماری‌های قلبی-عروقی، همچنین آثار مثبت و سودمند روی عملکرد وازوموتور است (۶). علاوه بر این، بهبود عملکرد وازوموتور عروقی با کاهش حوادث قلبی-عروقی مرتبط است. مطالعات متعدد نشان داده که ورزش هوازی اتساع عروقی وابسته به اندوتلیوم را در افراد سالم مسن و همینطور در بیماران با فشار خون بالا افزایش می‌دهد (۷). برای مثال ۱۲ هفته تمرین هوازی با شدت متوسط از کاهش عملکرد گشاد کنندگی اندوتلیال حاصل از افزایش سن در مردان غیر فعال جلوگیری می‌کند (۸). مطالعات اخیر نشان داده اند ورزش هوازی با شدت متوسط اغلب باعث کاهش اندوتلین_۱-می‌شود. همچنین، ورزش باعث کاهش عملکرد سیستم فعال کننده اندوتلین_۱-می‌شود که این موضوع باعث آثار سودمند ورزش در جلوگیری و درمان پرفشاری خون و نیز کاهش خطر آترواسکلروز می‌شود (۳).

در یک تحقیق بر روی ۶ جوان سالم ۲۶ ساله، نشان داده شده که ۸ هفته تمرین مقاومتی، سه روز در هفته، باعث

اندازه‌گیری اندوتلین-۱

۴۸ ساعت قبل و بعد از هشت هفته تمرین مقاومتی، از هر داوطلب ۵ سی‌سی خون از ورید قدامی بازویی گرفته شد. خون‌گیری راس ساعت ۸ صبح و پس از ۱۲ ساعت ناشتاء انجام شد. نمونه‌های خونی اخذ شده در قبل از شروع برنامه تمرین مقاومتی، بلافاصله به آزمایشگاه فرستاده شد و مطابق با دستورالعمل کیت تخصصی مورد استفاده، پلاسمای آن با سانتریفیوژ جداسازی شده و در دمای منهای ۷۰ درجه سانتی‌گراد فریز شد. پس از اخذ نمونه‌های خونی بعد از هشت هفته تمرین مقاومتی و جداسازی پلاسمای آن، نمونه‌ها برای آنالیز و به صورت یک جا به آزمایشگاه تشخیص طبی ارسال و غلظت اندوتلین-۱ پلاسمای با استفاده از کیت الیزا شرکت GLORY ساخت ایالات متحده با دقت یک دهم پیکوگرم بر میلی‌لیتر (Pg/ml) اندازه‌گیری شد.

برنامه تمرین مقاومتی

پس از ارزیابی سطح آمادگی بدنی آزمودنی‌ها، گروه تجربی به مدت ۸ هفته، هر هفته سه روز و در هر روز دو نوبت در تمرین‌های مقاومتی و هوازی شرکت کردند. در هر جلسه تمرین دو بخش مجزای گرم کردن و سرد کردن هر کدام به مدت ۱۰ دقیقه انجام شد. برنامه تمرین هوازی شامل پرش و جهش و انجام حرکات ایروبیکی با شدت ۶۰ تا ۷۵ درصد حداکثر ضربان قلب و سه روز در هفته بود. اصل اضافه بار به گونه‌ای رعایت شد که در هفته اول جلسه تمرینی ۲۰ دقیقه و شدت تمرین ۶۰ درصد ضربان قلب بیشینه، هفته دوم با همان شدت و در مدت زمان ۲۲ دقیقه، هفته سوم و چهارم و پنجم با شدت ۶۵ درصد و زمان ۲۴ و ۲۶ و ۲۸ دقیقه، هفته ششم و هفتم با شدت ۷۰ درصد و زمان ۳۰ و ۳۴ دقیقه و بالاخره در هفته هشتم و پایانی با شدت ۷۵ درصد و مدت زمان ۴۰ دقیقه انجام شد. برای به دست آوردن حداکثر ضربان قلب عدد ۲۲۰ منهای سن آزمودنی‌ها شد. برای به دست آوردن حداکثر اکسیژن مصرفی نیز از روش ۱ مایل پیاده روی استفاده شد. این

ترکیبی بر میزان ترشح اندوتلین-۱، در این تحقیق اثر تمرینات ترکیبی بر غلظت اندوتلین-۱ در زنان سالمند مورد بررسی قرار گرفت.

روش بررسی

این تحقیق از نوع نیمه تجربی بوده و در قالب طرح تحقیق ۲ گروهی به صورت پیش‌آزمون - پس‌آزمون اجرا شد. در مجموع، ۲۰ زن سالمند (با میانگین سن $67/47 \pm 5/92$ سال، قد $152/92 \pm 7/52$ سانتی‌متر، وزن $65/83 \pm 11/83$ کیلوگرم، $BMI=28/47 \pm 4/98$ درصد چربی $18/61 \pm 3/57$ و $WHR=0/929 \pm 0/045$) داوطلب شرکت در این تحقیق به صورت هدفمند به عنوان آزمودنی‌های این تحقیق انتخاب شدند. آزمودنی‌های انتخاب شده سابقه شرکت در هیچ تمرین مقاومتی را نداشته و به بیماری‌های قلبی و یا بیماری‌های خاص مبتلا نبودند. آزمودنی‌ها پس از پر کردن فرم رضایت‌نامه شرکت در این پژوهش به صورت تصادفی به دو گروه تمرین مقاومتی (۱۰ نفر) و گروه کنترل (۱۰ نفر) تقسیم شدند. ابتدا پرسشنامه سلامت عمومی، سطح فعالیت بدنی و پیشینه پزشکی جهت ارزیابی وضعیت اولیه توسط آزمودنی‌ها تکمیل شد. سپس قد و وزن و شاخص توده بدنی (BMI)، متوسط روزانه فشار خون سیستولیک و دیاستولیک دستگاه Beurer ساخت آلمان با دقت ۰/۱ میلی‌متر جیوه و نیز ضربان قلب استراحت همگی در ساعت ۸ تا ۹ صبح در محل برگزاری تمرینات توسط پزشک اندازه‌گیری شد. چربی زیر پوستی آزمودنی‌ها با روش اندازه‌گیری چربی زیر پوستی (ران، سه سر بازویی، و بالای تاج خاصره) با کالیپر فلزی مدل SH5020 ساخت کره جنوبی اندازه‌گیری شد. اندازه‌گیری‌ها برای هر فرد سه بار تکرار و میانگین آن ثبت گردید. سپس با استفاده از معادله جکسون و پولاک، درصد چربی آزمودنی‌ها محاسبه شد (۱۵).

$$Db = 1/0994921 - 0/0009929 \times SFF + 0/0000023 \times SFF^2 -$$

$$0/0001392 \times Age$$

$$= (495 \div Db) - 450 = \text{درصد چربی}$$

لازم به ذکر است که پروتکل تمرینی این تحقیق با توجه به پروتکل کادور (Cadore) و همکاران (۱۶) و باقری و همکاران (۳) که در افراد سالمند بکار گرفته شده بود طراحی شد. همچنین توصیه‌های ویژه کالج آمریکایی طب ورزش (۱۶) برای افراد سالمند در این پژوهش مورد توجه قرار گرفته است. در طول تمرین تمام مراحل تمرین توسط مربی ویژه آمادگی جسمانی و بدنسازی خانم و تحت نظارت مستقیم آنها اجرا شد.

تجزیه و تحلیل آماری

میانگین، انحراف استاندارد و سایر شاخص‌های توصیفی متغیرها با استفاده از آمار توصیفی محاسبه و ثبت شد. برای بررسی تأثیر تمرین ترکیبی بر متغیرهای مورد نظر در درون هر گروه از آزمون t همبسته، برای تعیین تفاوت‌های بین گروهی از t مستقل و برای بررسی رابطه بین اندوتلین_۱ و فشارخون از ضریب همبستگی پیرسون استفاده شد. تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از نرم افزار SPSS (نسخه ۲۰) انجام شد. نتایج به دست آمده در سطح معنی‌داری کمتر از ۰/۰۵ بررسی گردید.

نتایج

قبل و بعد از ۸ هفته تمرین مقاومتی مشخصات عمومی آزمودنی‌ها اندازه‌گیری شد که به‌طور مختصر در جدول ۱ آورده شده است.

آزمون به دلیل شرایط ویژه سالمندان، برای به دست آوردن توان هوازی این افراد بسیار مناسب است. آزمودنی‌ها یک مایل را با تمام توان راه رفتند و در پایان ضربان قلب آنها اندازه‌گیری شده و سپس با فرمول زیر حداکثر اکسیژن مصرفی آنها اندازه‌گیری شد (۳).

$$VO_{2max} = \frac{0.224 \times \text{زمان به دقیقه} - (\text{ضربان قلب پایانی} \times 0.115)}{0.0091 \times \text{وزن به پوند} - (0.257 \times \text{سن}) + (\text{جنس} \times 0.5955)} \quad \text{لیتر در دقیقه}$$

برنامه تمرین مقاومتی شامل انواع حرکات کششی و نرمشی و سپس انجام ۱۰ حرکت ایستگاهی به‌صورت دایره‌ای به مدت ۳۰ تا ۴۰ دقیقه بود. ایستگاه‌ها شامل ۱۰ نوع تمرین مقاومتی (پرس پا، پرس سینه، پرس شانه، جلو بازو، پشت بازو، لت پول، اکستنشن زانو (چهارسر ران)، خم کردن زانو (سرینی و همسترینگ)، بلند شدن روی پاشنه (تقویت عضله دو قلو)، و دراز نشد بود. برنامه تمرین در هر جلسه شامل سه دور با دوازده تکرار و با شدت ۴۰ تا ۶۵ درصد یک تکرار بیشینه بود. زمان استراحت بین ایستگاه‌ها، ۴۵ تا ۶۰ ثانیه و زمان استراحت بین هر دور ۹۰ ثانیه در نظر گرفته شد. اصل اضافه بار به گونه‌ای طراحی شد که بعد از هر ۶ جلسه تمرین، یک آزمون یک تکرار بیشینه برای هر فرد در هر ایستگاه انجام شد و مقدار ۵٪ وزنه قبل به وزنه جدید اضافه گردید و برای تعیین یک تکرار بیشینه از فرمول زیر استفاده شد (۱۶).

وزنه جابه‌جا شده (کیلوگرم)

$$IRM = \frac{\text{وزنه جابه‌جا شده (کیلوگرم)}}{\text{تعداد تکرار تا خستگی}}$$

$$IRM = \frac{10278 \times (\text{تعداد تکرار تا خستگی})}{10278}$$

جدول ۱. مشخصات عمومی آزمودنی‌ها قبل و بعد از مداخله

مشخصات عمومی آزمودنی‌ها	گروه تجربی		گروه کنترل		تغییرات درون گروهی
	میانگین ± انحراف استاندارد	پیش آزمون	پس آزمون	میانگین ± انحراف استاندارد	
سن (سال)	۶۷/۳۱±۶/۶۲	-	۶۷/۶۳±۵/۲۲	-	
قد (سانتی متر)	۱۵۳/۹۵±۸/۶۵	-	۱۵۱/۹۰±۶/۳۹	-	
وزن (کیلوگرم)	۶۴/۶۳±۱۱/۱۴	۶۳/۰۸±۹/۰۹	۶۷/۰۳±۱۲/۵۲	۶۸/۱۰±۱۳/۰۱	
BMI(kg/m2)	۲۷/۶۱±۳/۲۱	۲۶/۹۵±۲/۶۸	۲۹/۳۳±۶/۷۵	۲۹/۶۰±۶/۶۳	
درصد چربی	٪۱۸/۳۹±۴/۲۱	٪۱۶/۹۵±۴/۰۰	٪۱۸/۸۴±۲/۹۳	٪۱۸/۸۷±۲/۹۰	
WHR	۰/۹۲±۰/۰۵۴	۰/۸۵۰۲±۰/۰۳۹	۰/۹۳۸۹±۰/۰۳۷	۰/۹۴۳۰±۰/۰۳۱	
ضربان قلب استراحت (تعداد در دقیقه)	۶۹/۶۴±۲/۰۷	۶۶/۶۵±۱/۱۹	۷۰/۸۱±۲/۳۱	۷۱/۰۱±۲/۲۰	
اندوتلین-۱ (pg/ml)	۶۳/۰۴±۲۱/۰۵	۴۴/۰۲±۲۰/۱۱	۵۰/۹۷±۱۵/۶۳	۵۱/۴۳±۱۶/۶۰	۰/۸۶۴
فشار خون سیستولیک (میلی متر جیوه)	۱۳۱/۳۰±۱۰/۵۰	۱۲۱/۶۳±۱۱/۰۰	۱۳۸/۴۹±۹/۸۰	۱۳۸/۸۲±۹/۵۰	۰/۴۹۵
فشار خون دیاستولیک (میلی متر جیوه)	۸۶/۸۸±۳/۵۰	۸۰/۱۰±۰/۸۰	۸۷/۶۰±۵/۴۰	۸۸/۰۲±۵/۰۰	۰/۳۱۸

مقایسه بین گروهی نشان می‌دهد که اختلاف میانگین‌ها قبل و بعد از مداخله معنی‌دار است ($p=0/000$). در بررسی رابطه بین متغیرها بین غلظت اندوتلین-۱ و فشار خون سیستولیک ضریب همبستگی برابر $0/601$ و به دست آمد که نشان دهنده همبستگی بالا و ارتباط مستقیم بین کاهش غلظت اندوتلین-۱ پلاسما و کاهش فشار خون سیستولیک می‌باشد. با این حال، بین غلظت اندوتلین-۱ و فشار خون دیاستولیک ضریب همبستگی برابر $0/352$ و به دست آمد که نشان دهنده همبستگی پایین و ارتباط مستقیم و خیلی کم بین کاهش غلظت اندوتلین-۱ پلاسما و کاهش فشار خون دیاستولیک می‌باشد.

در بررسی تغییرات اندوتلین-۱، اختلاف درون گروهی در گروه کنترل با معنی‌دار نبود ولی در گروه تجربی معنی‌دار ($p=0/004$) و نتایج مقایسه بین گروهی نشان می‌دهد که اختلاف میانگین‌ها قبل و بعد از مداخله با معنی‌دار است ($p=0/003$). در بررسی فشار خون سیستولیک نیز اختلاف درون گروهی در گروه کنترل معنی‌دار نیست ولی در گروه تجربی معنی‌دار می‌باشد ($p=0/004$) و نتایج مقایسه بین گروهی نشان می‌دهد که اختلاف میانگین‌ها قبل و بعد از مداخله معنی‌دار است ($p=0/003$). همچنین در بررسی فشار خون دیاستولیک اختلاف درون گروهی در گروه کنترل با معنی‌دار نیست ولی در گروه تجربی معنی‌دار است ($p=0/001$) و نتایج

جدول ۲. نتایج آزمون t مستقل بین گروهی متغیرهای وابسته

متغیرهای وابسته	گروه‌ها	میانگین تغییرات	اختلاف میانگین‌ها	t	P
غلظت اندوتلین-۱	تجربی	-۱۹/۰۲±۵/۰۵	۱۹/۴۸	-۳/۲۱	۰/۰۰۳
	کنترل	+۰/۴۶±۰/۲۶			
فشارخون سیستولیک	تجربی	-۹/۶۷±۰/۷۵	۱۰	-۳/۷۷	۰/۰۰۲
	کنترل	+۰/۳۳±۰/۱۴			
فشارخون دیاستولیک	تجربی	-۶/۷۸±۰/۱۱	۷/۲۰	-۴/۵۹۷	۰/۰۰۰
	کنترل	+۰/۴۲±۰/۱۲			

جدول ۳. نتایج آزمون همبستگی پیرسون

غلظت اندوتلین-۱	فشارخون سیستولیک	فشارخون دیاستولیک
همبستگی پیرسون	۰/۶۰۱*	۰/۳۵۲
معنی داری	۰/۰۱۴	۰/۱۰۰
همبستگی پیرسون	۱	۰/۳۹۴
معنی داری	-	۰/۰۸۶
همبستگی پیرسون	۰/۳۵۲	۱
معنی داری	۰/۱۰۰	۰/۰۸۶

*:رابطه معنی دار

بحث

افزایش سن، تا حدودی توسط اندوتلین صورت می‌گیرد. همچنین ۸ هفته تمرین دوچرخه در افراد مسن فاقد تحرک کاهش انقباض عروق پا و تا حدودی کاهش اندوتلین-۱ را به دنبال داشت (۲۰). گری و همکاران (۲۰۰۷) به بررسی کاهش قطر عروق خونی با اندوتلین-۱ و افزایش آن با سن در افراد سالم و امکان کاهش آن با ورزش‌های منظم هوازی پرداختند و دریافتند اندوتلین-۱ با کاهش قطر عروق باعث افزایش فشارخون شده و غلظت اندوتلین با افزایش سن افزایش یافته اما با ورزش منظم هوازی می‌تواند کاهش قابل ملاحظه‌ای داشته باشد (۲۱). در تحقیق دیگری در مورد آثار معکوس تمرینات ورزشی شدید و هوازی بر سطح اندوتلین-۱ در افراد ورزشکار و غیر ورزشکار نتیجه گرفته شد که ورزش هوازی متوسط و تمرینات بلند مدت

نتایج حاصل از این تحقیق نشان داد ۸ هفته تمرین ترکیبی تأثیر مثبتی بر کاهش فشارخون سیستولیک و دیاستولیک و همچنین کاهش میزان غلظت اندوتلین-۱ در پلاسمای زنان سالمند دارد که این یافته همسو با یافته‌های برخی تحقیقات پیشین می‌باشد (۹،۱۲،۱۷،۱۸). تیجسن (Thijssen) و همکاران (۲۰۰۷) نیز در تحقیق خود در مورد نقش اندوتلین-۱ در تطابق با شرطی‌زدایی ماهیچه اسکلتی در آسیب نخاعی به این نتیجه رسیدند که، تمرینات ورزشی به معکوس سازی مسیر اندوتلین-۱ و تنظیم انقباض عروق پا می‌انجامد (۱۹). این پژوهشگران در تحقیق دیگری در مورد نقش اندوتلین-۱ در انقباض عروق پای سالمندان نشان دادند که، افزایش سطح مقطع در انقباض عروق پا با

این نتیجه حاصل شده که حساسیت انقباضی عروق کرونر به اندوتلین-۱ تحت تأثیر فعالیت فیزیکی وابسته به جنس است و غلظت اندوتلین-۱ بر اثر ورزش احتمالاً افزایش می‌یابد (۱۴). نتایج مطالعه دیگری حاکی از تغییر میزان اندوتلین-۱ هنگام ورزش در ریه‌ها می‌باشد (۶). این تناقض در نتایج به دست آمده می‌تواند به دلیل تفاوت‌های گروه‌های مطالعه از نظر وضعیت بدنی و سطح آمادگی بدنی و نیز سلامت یا عدم سلامت آزمودنی‌ها باشد و در نهایت مهم‌ترین عامل این تناقض را می‌توان تفاوت در نوع تمرین انتخابی دانست. تمرین‌های انجام شده در این مطالعات را بسته به شدت، تعداد روزهای تمرین در هفته و طول دوره تمرین به چندین نوع برنامه تمرینی می‌توان تقسیم کرد. اکثر مطالعات انجام شده با شدت متوسط که تأثیر بلندمدت ورزش را بررسی کرده‌اند، مانند پژوهش حاضر، باعث کاهش سطح اندوتلین-۱ پلاسما شده‌اند؛ حال آنکه به نظر می‌رسد تأثیر حاد ورزش بر اندوتلین-۱ باعث افزایش و یا حداقل عدم تغییر غلظت این ماده می‌شود. سازوکار دقیق کاهش اندوتلین-۱ پلاسما بعد از تمرین مقاومتی نامشخص است. احتمال می‌رود تنظیم هورمون‌های تروپیک بدن بر اثر فعالیت بدنی و یا تغییرات در وزن بدن و کل توده چربی و نیز افزایش قدرت و توان عضلات اسکلتی اطراف عروق خونی همگی باعث کاهش نیاز بدن به عملکرد سلول‌های اندوتلیال عروقی می‌شود که در نتیجه مواد مترشحه از این سلول‌ها در پلاسما نیز کاهش می‌یابد (۹،۲۳،۲۵).

همانطور که نتایج تحقیق حاضر نشان داد، ۸ هفته تمرین ترکیبی تأثیر معنی‌داری بر کاهش میزان فشار خون سیستولیک و دیاستولیک زنان سالمند دارد. این یافته با نتایج برخی پژوهش‌های پیشین در مورد تأثیر ورزش هوازی در زنان سالمند، زنان مبتلا به سرطان سینه، زنان سالمند مبتلا به دیابت نوع ۲، زنان یائسه چاق با BMI=۳۲، افراد دچار آسیب نخاعی، زنان با میانگین سنی ۳۴ سال و افراد جوان سالم همگی به کاهش فشار خون سیستولیک و دیاستولیک بر اثر فعالیت ورزشی اذعان کردند (۲۸-۳۵).

برعکس تمرینات شدید و کوتاه مدت می‌تواند باعث کاهش سطح اندوتلین-۱ پلاسما شوند (۲۲) که این مطلب، آثار سودمند فعالیت منظم بدنی را بر سلامت انسان نشان می‌دهد. به‌طور خلاصه در تحقیقات پیشین تأثیر تمرینات ورزشی بر کاهش اندوتلین-۱ و متعاقباً فشار خون (۲۴،۲۳) و بهبود عملکرد اندوتلیال از طریق کاهش تولید اندوتلین-۱ ناشی از سن در آئورت (۲۵) به اثبات رسیده است که همسو با نتایج تحقیق حاضر می‌باشد. از طرف دیگر، نتایج برخی پژوهش‌ها با مطالعه حاضر همسو نمی‌باشد. به‌عنوان مثال، نتایج به دست آمده از مطالعه احمدی اصل و همکاران در موش‌های صحرایی نر نشان دهنده اثر ورزش هوازی برافزایش میزان بیان mRNA اندوتلین-۱ در ریه بود (۱). در پژوهش دیگری نیز در مورد اثرات تمرینات مقاومتی کوتاه مدت پا بر عملکرد شریانی در مردان مسن، سختی عروق با تمرینات مقاومتی تغییری نکرد و تراکم اسید نیتریک پلاسما (NO) به عنوان ماده پایدار نهایی (نیترات، نیتریت) پس از تمرینات مقاومتی افزایش یافت و هیچ تغییری در غلظت پلاسمایی اندوتلین-۱ دیده نشد (۲۶). مقایسه سطح اندوتلین-۱ پلاسما در بیماران دچار پوکی استخوان و افراد سالم هم تفاوت معنی‌داری در سطح اندوتلین-۱ پلاسما در بین گروه‌های ورزش و کنترل نشان نداد (۱۳). در تحقیق دیگری در مورد آثار افزایش سن و تأثیر ورزش حاد بر پاسخ‌های کاهش قطر عروق خونی اندوتلین-۱ در عروق ماهیچه اسکلتی موش، بین افزایش سن و پاسخگویی کاهش قطر عروق خونی عضله گاستروکنمیوس و حساسیت به اندوتلین-۱ در مویرگ‌های با اندوتلیوم سالم ارتباط وجود داشت. علاوه بر این، تمرینات ورزشی اثر معنی‌داری بر کاهش اندوتلین-۱ عروق کف پا یا مویرگ‌های ماهیچه‌ای گاستروکنمیوس نداشتند (۴). گلاس و همکاران (۲۰۰۴) در پژوهشی در مورد تأثیر ورزش شدید در ارتفاع بر روی سگ‌ها، نتیجه گرفتند که ورزش هوازی باعث افزایش سطوح اریتروپوئیتین و اندوتلین-۱ سرم می‌شود (۲۷). در مورد نقش ورزش بر حساسیت به اندوتلین-۱ در عروق کرونر،

نتایج این پژوهش نشان می‌دهد که بین تغییر غلظت اندوتلین-۱ و تغییر فشار خون سیستولیک همبستگی معنی‌داری وجود دارد یا به عبارت دیگر بین غلظت اندوتلین-۱ و فشارخون سیستولیک رابطه مستقیمی وجود دارد ولی این ارتباط و همبستگی در مورد فشار خون دیاستولیک دیده نشد. عده‌ای از پژوهشگران دیگر نیز به نتایج مشابهی دست یافته‌اند که برخی از آنها در زیر ذکر می‌شود. نوری و همکاران (۱۳۸۸) در بررسی تأثیر اندوتلین-۱ بر فشار خون سیستولیک و دیاستولیک دریافتند بین غلظت اندوتلین-۱ سرم و فشارخون سیستولیک رابطه مستقیم و همبستگی قوی وجود دارد، حال آنکه بین غلظت این ماده و فشار خون دیاستولیک همبستگی، غیرمعنی‌دار است (۷). پژوهش دیگری با عنوان تأثیر استرس مزمن و اندوتلین-۱ بر فشار خون نوجوانان، نشان داده که غلظت اندوتلین-۱ بیشترین تأثیر را بر سرخرگ‌ها و فشار خون سیستولیک دارد و بر فشار خون دیاستولیک تأثیر کمتری دارد (۴۵). صالح و همکاران (۲۰۱۰) در بررسی تأثیر اندوتلین-۱ بر فشار خون موش‌های صحرایی به این نتیجه رسیدند غلظت اندوتلین-۱ تأثیر کمی بر فشار خون دیاستولیک دارد (۴۴). کیسانوکی و همکاران (۲۰۱۰) نیز در بررسی فشارخون پایین در موش به تأثیر کم اندوتلین-۱ بر فشار خون دیاستولیک اذعان کردند (۴۳) و مونتاسر و همکاران (۲۰۱۰) نیز در بررسی آثار اندوتلین-۱ و ویتامین ای بر فشار خون روستایی‌های چین به نتایج یکسانی رسیدند (۴۲). اما دلیل این امر که اندوتلین-۱ تأثیر زیادی بر فشار خون دیاستولیک ندارد ولی بر فشار خون سیستولیک تأثیر معنی‌داری دارد را می‌توان به دلیل تفاوت در ساختار بافت شناسی سرخرگ‌ها هنگام سیستول و دیاستول قلب دانست. یکی از علت‌های اصلی فشار خون که در این تحقیق نیز بررسی شد انقباض سرخرگ‌ها و در نتیجه افزایش فشارخون سیستولیک و دیاستولیک است. سرخرگ‌ها به دلیل دارا بودن تعداد زیادتری از سلول‌های اندوتلیال و ماهیچه‌ای بودن، بیشتر از سیاهرگ‌ها تحت تأثیر انقباض ناشی از ترشحات سلوهای اندوتلیال قرار می‌گیرند

این وجود، برخی مطالعات دیگر به بی‌تأثیر بودن فعالیت ورزشی و یا تأثیر منفی فعالیت بدنی بر فشار خون سیستولیک و دیاستولیک اشاره کرده‌اند که با نتایج این پژوهش همسو نیست (۳۸-۳۶). این تناقض را می‌توان نتیجه انتخاب نوع تمرین دانست. به این دلیل که تمامی تحقیقاتی که مانند مطالعه حاضر به بررسی آثار بلند مدت ورزش پرداخته‌اند، به این نتیجه رسیدند که ورزش طولانی مدت هوازی یا مقاومتی با شدت متوسط می‌تواند آثار مطلوبی بر کاهش فشار خون سیستولیک و دیاستولیک داشته باشد. آن‌طور که در تحقیقات ذکر شده دیده شده، مانند تحقیق حاضر، بیشترین تأثیر را تمرینات بلند مدت با شدت متوسط بر کاهش فشار خون سیستولیک و دیاستولیک داشته است. اما در تحقیقاتی که آثار حاد ورزش بررسی شده همگی به این نتیجه رسیده‌اند که تمرین و فعالیت بدنی حاد با شدت بیشتر از متوسط باعث افزایش فشار خون می‌شود یا بر کاهش فشارخون بی‌تأثیر است. در این تحقیقات می‌توان مشاهده کرد که بیشترین افزایش در فشار خون در تمرینات مقاومتی حاد با شدت بیشتر از متوسط است. که این نتیجه‌گیری در مطالعات دیگر نیز که به مقایسه آثار تمرینات مختلف و تمرینات کوتاه مدت و بلند مدت بر فشار خون پرداخته‌اند تأیید شده است (۴۱-۳۹). در پژوهش حاضر ما به بررسی آثار تمرین ترکیبی بلند مدت با شدت متوسط بر فشار خون سیستولیک و دیاستولیک پرداختیم و همانند تحقیقات مذکور به این نتیجه رسیدیم که تمرینات ورزشی بلند مدت با شدت متوسط به‌ویژه تمرینات ترکیبی به دلیل افزایش شبکه مویرگی در عضلات فعال و افزایش انعطاف‌پذیری عروق (۳۹، ۵) و نیز از طریق کاهش هورمون‌های منقبض‌کننده عروق و در راس آنها اندوتلین-۱، می‌تواند راه حل مناسبی برای کاهش فشار خون سیستولیک و دیاستولیک باشند و می‌توان در کنار مصرف داروهای فشار خون و به هدف کاهش مصرف و کاهش عوارض ناشی از مصرف این داروها، این نوع تمرین ترکیبی با این شدت را پیشنهاد کرد.

بیشینه و تمرین هوازی با ۶۰ تا ۷۰ درصد حداکثر ضربان قلب) باعث کاهش معنی‌دار فشار خون سیستولیک و دیاستولیک شده و نیز باعث کاهش معنی‌دار مقادیر اندوتلین-۱ که شاخص پیشگویی کننده بیماری‌های قلبی عروقی به خصوص آترواسکلروز و پرفشاری خون می‌باشد، می‌شود. همچنین این پژوهش نشان داد که بین غلظت اندوتلین-۱ پلاسما و فشار خون سیستولیک، رابطه مستقیم و همبستگی معنی‌داری وجود دارد حال آنکه بین غلظت اندوتلین-۱ پلاسما و فشار خون دیاستولیک، همبستگی معنی‌داری وجود ندارد.

بنابراین شاید بتوان گفت اندازه‌گیری اندوتلین-۱ روش سودمندی در تشخیص اختلالات عروقی و به‌ویژه پرفشاری خون سیستولیک زنان سالمند می‌باشد و از طرفی تمرین‌های منظم ترکیبی فشارخون دیاستولیک را کاسته، با کاهش اندوتلین-۱ باعث کاهش سطح فشار خون سیستولیک می‌شود. لذا ممکن است این نوع ورزش ترکیبی برای افراد مسن و افرادی که از مشکلاتی مانند تصلب شرایین و پرفشاری خون رنج می‌برند مفید باشد. با این وجود به پژوهش‌های بیشتری در زمینه تأثیر این نوع فعالیت بدنی در افراد مذکور نیاز است.

که این حالت هنگام سیستول قلب بیشتر رخ می‌دهد (۷,۴۵). حال آنکه در حالت دیاستول عموماً سرخرگ‌ها انبساط‌پذیری بیشتری دارند و کمتر تحت تأثیر هورمون‌ها منقبض می‌شوند و بیشتر تحت تأثیر فعالیت بدنی و انقباض عضلات مجاور خود، منقبض می‌شوند. از طرفی نتایج پژوهش حاضر با نتیجه پژوهش دیگری که تأثیر اندوتلین-۱ بر سلامت عمومی، فعالیت بدنی و فشار خون را بررسی کرده همسو نیست. در پژوهش مذکور نتیجه گرفته شده که اندوتلین-۱ می‌تواند هم فشار خون سیستولیک و هم فشار خون دیاستولیک را افزایش دهد (۴۶). دلیل این تناقض را می‌توان کلی‌نگری در متغیرهای تحقیق و تفاوت در روش اندازه‌گیری دانست. در پژوهش مذکور سلامت عمومی کلی در نظر گرفته شده و فشار خون به تفکیک و با دقت بررسی و تجزیه تحلیل نشده و با اندازه‌گیری فشار خون متوسط سرخرگی، نتایج به فشارخون سیستولیک و دیاستولیک تعمیم داده شده‌اند.

نتیجه‌گیری

به‌طور کلی نتایج این تحقیق نشان داد، تمرین‌های ترکیبی (تمرین مقاومتی با ۴۰ تا ۶۵ درصد یک تکرار

References

1. Ahmadi asl N, Niknazar S, Farajnia S, Alipoor M. The effect of three month aerobic exercise on endothelin_1 in mice. *Sci Med*.2008; 3: 59-62.
2. Rasel m, Ardalan a. (2007). "Future of aging". *Aging mag Iran*. No 4. Page 300-5.
3. Bagheri I, Salami f, Hedayati m, Rarisi j. (2009). "The effects of resistance training on old women". *Aging mag Iran*. No 12. Page 27-35.
4. Donato A.J, Lesniewski L.A, Delp M.D.. (2005). "The effects of aging and exercise training on endothelin_1 vasoconstrictor responses in rat Skeletal muscle arterioles. *Cardiovascular Research*2005; 6(2): 393-401.
5. Carvalho D.C, Cliguet A. Response of the arterial blood pressure of quadriplegic patients to treadmill gait training. *Braz J Med Boil Res* 2005; 38(9): 1367-73.
6. Maeda S, Miyauchi T, Sakai S, Kobayashi T, Lemitsu M, Goto K, et al. prolonged exercise causes an increase endothelin_1 production in the heart in rats. *Am j physiol* 1998; 275 (6 PT2): 2105-12.
7. Noori n, Tabib h, Hoseyn panah f, Hedayati m. (2009). "Nitric oxide and blood pressure in diabetic men ". *Sci nutrition & Indus FD Iran*. No 4. Page 33-44.
8. DeSouza C, Shapiro L.F, Clevenger C, Dinunno F.A, Monahan k, Tanaka H, et al. Regular Aerobic Exercise Prevents and Restores Age-Related Declines in Endothelium-Dependent Vasodilation in Healthy Men. *Circulatin* 2000; 102: 1351-7.
9. Meada S, Miyauchi T, Lemitsu M, Sugawara J, Nagata Y, Goto K. Resistance exercise training reduces plasma endothelin_1 concentration in healthy young humans. *J Cardiovasc Pharmacol* 2004; 44 (suppl 1): 443-6
10. Van Guilder GP, Westby CM, Greiner JJ, Stauffer BL, DeSouza CA. Endothelin 1 vasoconstrictor tone increases with age in healthy men but can be reduced by regular aerobic exercise. *Hypertension* 2007; 50 (2): 403-9.
11. Maeda S, Jesmin S, Iemitsu M, Otsuki T, Matsuo T, Ohkawara K, et al. Weight loss reduces plasma endothelin_1 in obes men. *Exp Biol Med* 2006; 231(6): 1044-7.
12. Francescomarino S.D, Sciartilli A, Valerio V.D, Baldassarre A.D, Gallina S .The effect of physical exercise on endothelial function. *Sport med* 2009; 39 (10):797-812.
13. Halimi H, Celebi L, Dicimoglu A. Comparison of plasma endothelin levels between osteoprotic, osteopenic and normal subjects. *Bmc Musculoskeletal Disorder* 2005; 6: 49-55.
14. Jones A.W, Rubin L.J, Maqliola L. Endothelin-1 sensitivity of porcine coronary arteries is reduced by exercise training and is gender dependent. *J Appl Physiol* 1985; 87 (3): 1127-7.
15. Williams M. Nutrition for health, fitness and sport. 6th ed., Mc craw Hill, 2002; pp 466-467.
16. Cadore EL, Pinto RS, Lhullier FL, Correa CS, Alberton CL, Pinto SS, et al. Physiological effects of concurrent training in elderly men. *Int J Sports Med* 2010; 31 (10): 689-97.
17. Gray p, van g, Christian m. (2007). "Endothelin_1 vasoconstrictor tone increases with age". *Hypertension*. 21(22). pp: 403-409.
18. Maeda S, Jesmin S, Iemitsu M, Otsuki T, Matsuo T, et al. Weight loss reduces plasma

- endothelin_1 concentration in obese men. *Exp Biol Med* 2006; 231 (6): 1044-7.
19. Thijssen D.H.J, Ellenkamp R, Kooijman M, Pickkers P, Rongen G.A, Hopman M.T.E., et al . A casual role for endothelin-1 in the vascular adaptation to skeletal muscle deconditioning in spinal cord injury. *Arterioscler Thromb Vasc Biol* 2007; 27: 325-31.
 20. Thijssen D.H.J, Rongen G.A, Dijk A.V, Smits p, Hopman M.T.E. Enhanced endothelin_1- mediated leg vascular ton in healthy older subjects. *J Applied Physiology* 2007; 103 (3): 852-7.
 21. Gray p, vang g, Christian m. (2007)." Endothelin_1 vasoconstrictor tone increase with age but can be reduced by exercise". *Hypertension*. 50. PP: 403-9.
 22. Matsakas A, Mougios V. Opposite effects of acute aerobic exercise on plasma endothelin levels in trained and untrained men. *Med Sci Monit* 2004; 0(10): 568-71.
 23. Maeda S, Tanabe T, Miyauchi T, Otsuki T, Sugawara J, Lemitsu M, et al. Aerobic exercise training reduces plasma endothelin_1 concentration in older women. *J Appl Physiol* 1985; 95 (1): 336-41.
 24. Seiji M, Subrinaj. (2003)." Aerobic training reduces endotelin_1 concentration in old healthy women". *Amrcn physiol society*.90. pp: 321-335.
 25. Maeda S, Miyauchi T, Iemitsu M, Tanabe T, Yokota T, Goto K, et al. Effects of exercise training on expression of endothelin_1 mRNA in the aorta of aged rats. *Clin Sci* 2002; 103 (suppl 48): 118-23.
 26. Maeda S, Otsuki T, Iemitsu M, Kamioka M, Sugawara J, Kuno S, Ajisaka R, Tanaka H. Effects of leg resistance training on atrial function in older men. *Br J Sport Med* 2006; 40 (10): 867-9.
 27. Glaus TM, Grenacher B, Koch D, Reiner B, Gassmann M. High altitude training of dogs results in elevated erythropoietin and endothelin_1 serum levels. *Comp Biochem Physiol A Mol Integr Physiol* 2004; 138 (3): 355-61.
 28. Izdebska E, Cybulska I, Izdebskir J, Makowiecka-Ciesla M, Trzebski A. Effects of moderate physical training on blood pressure variability and hemodynamic pattern in mildly hypertensive subjects. *J Physiol Pharmacol* 2004; 55 (4): 713-24.
 29. Kisioglu AN, Aslan B, Ozturk M, Aykut M, Ilhan I. Improving control of high blood pressure among middle-aged Turkish women of low socioeconomic status through public health training. *Croat Med J* 2004; 45(4): 477-82.
 30. Ditor DS, Kamath MV, MacDonald MJ, Bugaresti J, McCartney N, Hicks AL. Effects of body weight-supported treadmill training on heart rate variability and blood pressure variability in individuals with spinal cord injury. *J Appl Physiol* 1985; 98(4): 1519-25.
 31. Arsenault B.J, Cote M, Cartier A, Lemieux I, Despres J.P, Ross R, et al. Effect of Exercise Training on Cardiometabolic Risk Markers among Sedentary, but Metabolically Healthy Overweight or Obese Postmenopausal Women with Elevated Blood Pressure. *Atherosclerosis* 207(2): 530-43.
 32. Querioz A.C, kanekusuku H, Forjaz C.L. Effects of resistance training on blood pressure in the elderly. *Arg Bras Cardiol* 2010; 95(1): 135-40.
 33. Monterio L.Z, Fiani C.R, Freitas M.C, Zanetti M.L, Foss M.C. Decrease in blood pressure, body mass index and glycemia after aerobic training in elderly women with type 2 diabetes. *Arg Bras Cardiol* 2010 95(5): 563-70.

34. Rahnema N, Nouri R, Rahmanian F, Damirchi A, Emami H. The effects of exercise training on maximum aerobic capacity, resting heart rate, blood pressure and anthropometric variables of postmenopausal women with breast cancer *J Res Med Sci* 2010; 15(2): 78-83.
35. Pitsavos C, Chrysohoou C, Koutroumbi M, Aggeli C, Kourlaba G, Panagiotakos D, Michaelides A, Stefanadis C. The impact of moderate aerobic physical training on left ventricular mass, exercise capacity and blood pressure response during treadmill testing in borderline and mildly hypertensive males. *Hellenic J Cardiol* 2011; 52 (1): 6-14.
36. Mortimer J, Mac K. (2011). "Effect of short-term isometric hand grip training on blood pressure in middle aged females". *J Journal of Africa* 22(5). pp: 257-263.
37. Kawano H, Tanimoto M, Yamamoto K, Sanda k, Gando Y, Tabata I, et al. Resistance training in men is associated with increased arterial stiffness and blood pressure but does not adversely affect endothelial function as measured by arterial reactivity to the cold pressor rest. *Exp physiol* 2008; 93(2): 296-302.
38. Faerstein, E., Chor, D., Griep, R. H., Alves, M. G. de M., Werneck, G. L., Lopes, C. S. Blood pressure measurement: the experience of personnel training and quality control in the Pro-Saude Study. *Cadernos de Saude Publica* 2006; 22(9): 1997-2002.
39. Gregoski M.J, Barnes V.A, Tingen M.S, Harshfield G.A, Treiber F.A. Breathing awareness meditation and LifeSkills Training programs influence upon ambulatory blood pressure and sodium excretion among African American adolescents. *J adolesc health* 2011; 48(1): 59-64.
40. Bermudes A.M, Vassalo D.V, Vasquez E.C, Lima Eg. Ambulatory blood pressure monitoring in normotensive individuals undergoing two single exercise sessions: resistive exercise training and aerobic exercise training. *Arg Bras Cardiol* 2004; 82(1): 65-71.
41. Kou H.K, Jones R.N, Milberg W.P, Tennstedt S, Talbot L, Morris J.N. Effect of Blood Pressure and Diabetes Mellitus on Cognitive and Physical Functions in Older Adults: A Longitudinal Analysis of the Advanced Cognitive Training for Independent and Vital Elderly Cohort. *J Am Geriatr Soc* 2005; 53(7): 1154- 61.
42. Montasser M.E, Shimmin L.C, Gu D, Chen J, Gu C, Kelly T.N, et al. Blood pressure response to potassium supplementation is associated with genetic variation in endothelin 1 and interactions with E selectin in rural Chinese. *J hypertens* 2010; 28(4): 748-55.
43. Kisanuki YY, Emoto N, Ohuchi T, Widyantoro B, Yagi K, Nakayama K, et al. Low blood pressure in endothelial cell specific endothelin_1 knockout mice. *Hypertension* 2010; 56(1): 121-8.
44. Saleh M.A, Boessen E.I, Pollock J.C, Savin V.J, Pollock D.M. Endothelin-1 increases glomerular permeability and inflammation independent of blood pressure in the rat. *Hypertension* 2010; 56(5): 942-9.
45. Gregoski M, Barnes V, Tingen M, Dong Y, Zhu H, Treiber F. (2012). Differential Impact of Stress Reduction Programs upon Ambulatory Blood Pressure among African American Adolescents: Influences of Endothelin-1 Gene and Chronic Stress Exposure. *Int J Hypertens* 2012; 57(3): 57-63.
46. Rankinen T, Church T, Rice T, Markward N, Leon A.S, Rao D.C, et al. Effect of endothelin 1 genotype on blood pressure is dependent on physical activity or fitness levels. *Hypertension* 2007; 50(6): 1120-5.

The Effect of an 8-Week Concurrent Training on Plasma Endothelin_1 Level and Blood Pressure of Old Women

Qassemian A., M.Sc.^{1*}, Salesi M., Ph.D.²

1. M.Sc. in Sport Physiology

2. Assistant Professor of Sport Physiology, Physical Education Department, Shiraz University, Shiraz, Iran

* Corresponding author; e-mail: ahmadqassemian@gmail.com

(Received: 25 June 2012

Accepted: 17 April 2013)

Abstract

Background & Aims: Endothelin_1 secreted by endothelial cells has been identified as the strongest vascular constrictor. The aim of the present study was to investigate the role of concurrent training on plasma concentration of endothelin_1 and its relationship with blood pressure of old women.

Methods: A total of 20 menopause women (Mean age: 67.47 ± 5.92 years, mean body length: 152.92 ± 7.52 cm, mean weight: 65.83 ± 11.83 kg, mean BMI 28.47 ± 4.98 kg/m², fat percentage: 18.61 ± 3.57 , and WHR: 0.929 ± 0.045) were selected purposefully and randomly assigned into the two groups of ten people. The experimental group did eight weeks of concurrent training in the form of three days per week each day two sessions resistance training with the intensity of 40 to 65% of one maximum repetition and with overload of 5% after each 6 sessions and aerobic training with 60 to 70% of maximum heart rate. Before and after eight weeks of exercise, the resting level of endothelin_1 and systolic and diastolic blood pressure were measured and recorded. Paired t-test was used for investigating the within group changes and independent t-test was used for investigating the between groups differences. Pearson correlation coefficient was used for investigating the relationship between endothelin_1 concentration and blood pressure. $P < 0.05$ was considered as statistically significant level.

Results: The results of this study showed that an 8-week concurrent exercise has a significant effect on decreasing endothelin_1 concentration ($p=0.003$), and also decreasing systolic ($p=0.002$) and diastolic ($p=0.000$) blood pressure of old women. There was a direct correlation between endothelin_1 level and systolic blood pressure ($p=0.601$). Nevertheless, there was no correlation between endothelin_1 level and diastolic blood pressure ($r=0.352$).

Conclusion: Concerning the decrease of plasma endothelin_1 concentration and decrease of systolic and diastolic blood pressure following concurrent exercise, and concerning the relationship of endothelin_1 level and systolic blood pressure, it seems that one period of concurrent exercise with this intensity and volume can effect plasma endothelin_1 concentration as a risk factor for hypertension in old women.

Keywords: Endothelin_1, Hypertension, Concurrent training

Journal of Kerman University of Medical Sciences, 2014; 21(1): 11-24